

Um

Uppreistar edur Bidrettingar

Bæfling Íslands

eru þessar Visur fœdunar

ár 1769.

Kaupenhavn, 1770.

Preykt af Directeuren yfêr Hans Kongel.

Majestæts og Universtæts Bolktryckeris

Nicolai Christian Høpffner.

THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.

Bæner Vidalar
Balg og Balle Hagla,

aggjæt ept sig letu

Um Island Rit, og Gisle;

Becker borin til Lucku,

Dg Baron Svensku af Froye,

Hastfer hingad reiste,

Horrebou og Son Snorra,

Duldust horkra Hollda

Hier flestum Rit bestu,

Sumer sint þeim naumast,

Svo genge margt, lenge.

Firik's Sonur almære

Utgefud nu þay þefur,

Dllum Hag og Heiller

Hallærdur svo færði.

Upps

Uppvekur hinn allspake
Oss, her Vinar-Kosse,
Siner Daid heim daudu
Dyr-kendur og lifendum,
Boknum ann Einþyckne,
Dröcænting burt horvi:
Vel ma vid ei dyliaft,
Vitringar hvad rita.

Her er Mergur margrar
Marglittskadrar Visku,
Hunangs-Safn af hreinum
Hagbloomum Læknisdooma.
Audlegd Islands skodum,
Af læ rimi heim a Mæri:
Gud og Kong til fœdium
Og fring um hann Stoor-hofdingia.

Hafi mikid mistekist,
Ma lett bætaft Þetta:
Hardinde, og fleire, affærdi,
Fjar-pest þo hid mesta.
Her eru Raad til reidu,
Raad ein, þad eg meina.
Fær sifst Firda leyfa
Forsoomun og Barloomur.

Ef skorter Hug og Hiarta,
Hvad kann takast manne?
Skorti ei Hug edur Hiarta,
Hvadt finnum margt vinnast?
Urtolur eingan sæli,
Ei Sambelldisleyfi:
Stendur víst med BANDA
Vor Bót og heim Footum.

Hvad skal hier um mæla?
Hroosa þarf ei Lioose.
Hugvekiur hollar tókum,
Her nefnast síð Efne.
Þoc af Þegne og Spracka
Þoodkunnur syrie Haf Sunnan
Hafi Lande vor liufur!
Læring hans Arvort særi!

Appen.

Appendix.

Pioder margar það háfa Hroos, að þrautt af odrum læri; enu Vitnisburdur vor er líoos, að við því eingitt hræri.

Þer hofum dreigid Donskum af Darnit Hiegomanna, enn hvað betra Gud þeim gaf, get eg færre kanna.

Half eru Raud i Hende mans, að hafna og taka goodu; Þender vid það Larnid hans, a, Lifs og Andar Sloodu.

Þa erum lofsins verder Þer vorra fyrra Ridia; Dugnad Þeirra ef drygium her, driugum Þarst að ydia!

Hefdi vitad þetta þeir, þeir ei forsmad hefdi, Krefdist eingiu af þeim meir, og eingin Skyllda krefdi.

Margt er nidur nyt samt fellt, enn Niung Þþors tekni, Þyvir það er frosin og swellt i Fattækt þiood vor tekni.

Lastast menn þo vilia við Þeniur fornar hallda; En mi sviturt er mansfooskid, mar ger opt þess giallda.

Þor=

Þorkun stoor er ymsu ai, um þad Kverid
getur. En Lags vid slíku leita ai, líka hver
sem getur.

Gott er ad hallda gomlum Sid, er gjoret
engvu spilla; En betra taka ei vilia vid,
vegnar laungum illa.

Díka eg þess og einlægt bid, ad afleggist su
Billa, En bidium Gud oss leggja Lid, og
laugar Drauter stilla.

Eit Ord til Utgefarañs.

Patriote og Þryde Lands, og Þryde So-
reyinga! ei Þinn fyrnist Krus-Krans,
um Alder Soolar-hringa.

Du hefur ekké Þinne gleymt, þar i Hef-
dar-Stande, Foostur-Þordu, er sekk Þig
geymt fyrreir uppvarande.

Ef aller striddu eins og Þer, med Orde,
Huga og Verke; Íslands Gagn, þess yrdu
her aigiat lenge Merke.

Lifdu bædi leinge og vel, Lausnarin æ Þig
geymi, Honum Þig æ Hond eg fel, hann
Þer aldrei gleyme.

Lifdu bædi leinge og vel, { Lucku rata Sloos
der, } Lær sem flestar
þvooder, } Hafi lærdur med hugluft þel,
Hiarta Vin og Brooder!

Lif du bædi leinge og vel, leinge skal Þig
qvedia, Ofker bædi og Ord Þer vel, af
þvi mig namst gledia.

Lifdu bædi leinge og vel, líkest Þer sem
flester. Og af þvi nu af Anda gel, Ísland
þar eg heppid tel.

G. P.

